

PERSPEKTIVA

Mrzí mě malá angažovanost žen, zejména v politice

Marie Halsová je jednatelkou neziskového občanského sdružení Agentura GAIÁ, která se soustřeďuje na význam zeleně v českých městech a obcích. Realizuje projekty Zelená obec a zajímá se také o postavení žen v české společnosti.

Alena Čechová

LN: Myslíte si, že vedoucí činitelé v neziskové oblasti by měli mít manažerské vzdělání?

Pochopitelně - a možná ještě více než jinde, protože jsou zavislí na financích a darech od veřejnosti. Musí s nimi umět zacházet a nakládat, musejí se jejich využití naučit prezentovat ve výročních zprávách apod.

LN: To byl důvod, proč jste se přihlásila ke studiu MBA?

Jistá britská organizace dělala výzkum v oblasti neziskového sektoru v ČR, kterým chtěla zjistit, jak jsou na tom s manažerským vzděláním její představitelé. Objevila, že to není nijak slavné, a tak si některé z nich pozvala, aby jim vysvětlila, že pokud chtějí něčeho dosáhnout, nesmějí vzdělání tohoto typu podceňovat. Mezi nimi jsem byla i já. Dostala jsem tu kontakt na Masarykův ústav vyšších studií a Sheffield Hallam University, kam jsem se měla přihlásit ke studiu MBA. Tenkrát mi ale připadlo, že by to stálo moc peněz, které jsem neměla, a tak jsem raději šla na českou manažerskou školu, nástavbové studium, které trvalo jeden rok a bylo nesrovnatelně levnější.

LN: Vyhovovala vám tato škola?

Připadlo mi, že jsem pouze zahlcována informacemi, které nemám možnost nijak si ověřit, vyzkoušet. Chtěla jsem něco víc, a tak jsem se nakonec obrátila na Masarykův ústav vyšších studií, abych se tu sešla s podstatou vysokéhoškolského vzdělání, které nemám, přesto mě vbrali.

LN: Tady už jste byla spokojená?

Ano a jsem dosud, přestože teprve

v letošním roce končím dizertační práci.

LN: V čem je ten kvalitativní rozdíl mezi českou a zahraniční školou?

Například v tom, že britští učitelé studenty vychovávají, dávají nám úkoly, učí nás myslet strukturovaně, pracovat v týmu, kde každý má svoji odpovědnost za svěřenou oblast. To je velmi důležité, protože právě výsledky neziskového sektoru stojí na práci v týmu, málokdy jde jen o individuální snazení. Jednotlivec sám mnoho nedosáhne, proto je důležité se do různých spolků sdružovat.

LN: Myslíte si, že vám studium MBA opravdu pomohlo?

V každém případě. Naučila jsem se mnoho věci vidět jinak. Nepohrdám už oblastí financování, tak jako dříve. Umím z čísel vyčíst, v čem je jejich

že někdo je ředitelka, někdo sekretářka apod. Management je integrace.

Myslím si, že role neziskového sektoru je v ČR podceňována. Proto se i na dobrovolné spolky a organizace společnost dívá svrohu.

LN: Proč jste se vrhla právě do neziskového sektoru, když máte vzdělání, které v současné době zdaléka nemá každý manažer v soukromých firmách? Zejména byste tu velmi rychle našla uplatnění.

To asi ano, ale tam mě to netáhne. Vždycky jsem chtěla dělat něco, kde bych se musela poprat s problémy. Dostalo se mi miluji - manžel mi říká „otvirač dveří“.

Foto Jan Cabalika - LN

podstata a „o čem“ je problém, který vyjadřuji.

Také jsem se naučila lépe organizovat práci, řídit lidi, rozumět jim, umět jim naslouchat. Mnoho věcí, které jsem dosud dělala intuitivně, umím zanalyzovat, poučít se zpětně z chyb, které jsem dělala.

LN: Jaký je podle vašeho názoru rozdíl mezi managementem soukromého a neziskového sektoru?

V podstatě žádný. V neziskovém sektoru jde také o organizaci, ale jiného typu. Je třeba vědět, jaké je poslání konkrétní organizace, čeho chce dosáhnout. Je třeba všechny věci vidět komplexně. Nejde jen o to,

to znamená, že si

myslím, že ve společnosti by se měly ženy více věnovat veřejně prospěšné práci - ať už v neziskovém sektoru nebo v politice. Myslím si, že bez ženského pohledu nikdy jako společnost nedosáhneme takové harmonie a takového pokroku, jaký bychom potřebovali. Veškeré problémy, které společnost má, pramení právě z toho, na strategických pozicích chybí ženský prvek.

LN: To je váš názor, který jste získala zkušostmi v ČR, nebo jste měla možnost srovnání i se zahraničím?

Byla jsem na stáži v USA, kde jsem měla možnost pozorovat práci v ne-

ziskových organizacích velmi zblízka. Proto si mohu dovojit tvrdit, že jsou na úrovni byznysu. Když přijete do jakékoli kanceláře neziskové organizace, zacházejí tu s vámi jako s klientem renomované firmy. Podobně se chovají i k dárcům, dobrovolníkům, nebo těm, kteří si je chtějí jen vyslechnout. Ve Spojených státech už vědí, že musejí být profesionální, aby se dokázali ve společnosti prosadit.

LN: Jaký je podle vás trend v neziskových organizacích?

Ve Spojených státech je módní tak zvaný vizionářský „leadership“. To znamená, že organizace si vytvoří vizi budoucnosti. Snaží se strategicky myslet v perspektivě mnoha let, do velké šířky i hloubky společenských vazeb. Na managementu pak je, aby dokázal tuto vizi naplnit, najít způsob, jak na to. Říkájí tu, že pravá mozková hemisféra má dar vedení a levá řízení. O ženách se tvrdí, že mají schopnost myslet v obrazech, souvislostech, že mají přirozené předpoklady organizovat a vést. Ať už v rodinách, kde se zabývají vedením rodinného rozpočtu, kdy musejí přemýšlet o tom, co se může stát, vytvářet podle toho finanční rezervy, vést toho vychovávat děti, nakupovat, přát - jde o komplexní myšlení a organizování.

Mrzí mě malá angažovanost žen, zejména v politickém životě. I když to chápu, protože okolí nepřeje tomu, aby se žena dostala na špičkovou pozici. Přitom si tím samo škodí. Výsledky práce, které by taková žena dokázala, by užívalo i toto okolí.

LN: Vy jste na tom byla vždycky lepší?

Také ne. První rok v MBA jsem mičela stejně jako mé kolegyně. Styděla jsem se promluvit, aby se mi ostatní nesmáli. O to více jsem ocenila přístup pedagogů, kteří mě podřízeli. Stále nám svým postojem připomínali, že všichni studenti si jsou rovní - ať jde o generálního ředitele, či o ředitelku nevydělečné ekologické organizace.

LN: Myslíte si, že neziskové organizace dokáží něco změnit?

Určitě ano, jinak bych tu nemohla pracovat.

LN 07. 21/8/97